

VRNITEV V MODRO ŠPILJO

Minilo je deset let odkar so Zarja, Gal in Klemen zapustili otok, kjer so preživeli nepozabne počitnice. V tem času je otok zaradi arheološkega najdišča postal prava turistična atrakcija. Klemen in njegov brat Gal sta se izsolala, Klemen se je izučil za šefa kuhinje, Gal pa je s svojo jezičnostjo opravi študij jezikov. Postal je poliglot. Tekoče je govoril: angleščino, španščino, madžarščino, nemščino, italijanščino, kitajščino, ruščino in nizozemščino. Odločila sta se, da bosta na otoku, kjer sta preživela nepozabno, razburljivo poletje, odprla nov hotel: Amulet. Gal se je ustalil za recepcijskim pultom, Klemen pa je znanje uporabil pri vodenju kuhinje. Ampak nekaj jima je manjkalo. Ravno tisti dan je na otok prispela Zarja s zaročencem, ker je slišala za nov hotel. Pretreslo jo je, ko je na recepciji uzrla obraz starega prijatelja Gala. Stežka je bilo prezreti njuno veselje ob ponovnem snidenju. Zarja je diplomirana biologinja, vendar ni našla zaposlitve, zato se je nekaj časa posvetila fotografiji. Prevezeta je bila nad lepoto otoka, saj v njenem spominu ni bil tako posebno lep. Odločila se je, da ostane. Za preživetje je delala v hotelu. Ker se je večino svojega časa posvečala fotografiji in uspehu hotela, sta se z zaročencem, ki je bil slaven pevec, čedalje pogosteje prepirala, ker nista našla skupne besede. Njuno razmerje se je začelo ohlajati. Sašo je začutil praznino in nekakšen prezir od svoje zaročenke. Odločil se je, da ne vidi njune skupne prihodnosti, zato je odšel z otoka.

Na drugem koncu planeta pa je Andrej opravil zadnji izpit iz arheologije in postal višji strokovnjak arheologije za podzemlje. Po tehtnem premisleku se je odločil, da se bo v počastitev diplome odpravil v zibelko njegove arheološke ljubezni, na otok.

Splet okoliščin in naključij je dosegel, da so se stari prijatelji zopet srečali in še tesneje povezali. Zarja in Andrej se še nista srečala, nista vedela, da živita na istem otoku in dihata isti zrak. Med pogovorom tretjega večera po Andrejevem prihodu in njegovi ustalitvi na otoku je Klemen načel pogovor: "Ali sta se že videla?" Andrej je nekaj časa molčal in premišljeval ter nato zmedeno vprašal: "S kom?" Klemen ga je postrani pogledal in rekel: "Daj no, ne delaj se neumnega!" "Ja, če pa res ne vem, koga ali kaj misliš," je sedaj že neučakan trdil Andrej. "Ja z Zarjo, vendar!" je že malo jezen končno priznal Galov brat. "Kaaaaj!?? Je tu? Od kdaj pa? Kje pa je ? Kje pa živi?" Klemen ga je le pisano gledal in nato dejal: "Pa s kje si se ti vzela? Si z lune padel? Povsod jo je malo, otok je že trikrat po strani in po čez celega pofotografirala. Pa kje si ti hodil človek?" Andrej ga ni do konca poslušal, a je le zdrvel iz jedilnice in tekkel na vso moč. Vedel je, kje jo bo našel. Zavedal se je, da so spomini na skupno poletje še vedno živi. Nič ga ni ustavilo, veter mu je kuštral kratke lase. Glava mu je pričarala nazaj skupne spomine in dojel je, da jo pogreša in potrebuje bolj kot si je sam upal priznati. Ob tej misli je zardel.

Končno se je pot začela spuščati in prispel je na obalo. Najprej je ni opazil. Bila je noč, svetila je polna luna. Nekaj se je počasi dvignilo iz vode, bil je človek, natančneje ženska. Bila je prav taka, kot si jo je predstavljal že leta. Njena postava je bila manekenska, njene dolge noge so jo počasi nesle na obalo. Opazil je, da si je pustila dolge lase, ki so ji sedaj

segali že do pol hrbta. Prišla je iz vode. Tudi ona ga sprva ni opazila. Ko se je odela v brisačo, jo je prestrašil šum grmovja, ki je raslo v bližini Andreja. Obrnila se je in skoraj zakričala, a ga je opazila. Spoznala ga je. Ostala sta drug nasproti drugega in si zrla v oči, ki so odsevale lunino mesečino. Oba sta vedela, da je to tisto kar sta iskala. "Vzemiva si dan 24 a."

Naslednji dan so imeli prijatelji izlet v Modro špiljo. Peljal jih je Klemen s svojim novim gliserjem. Niso mogli verjeti koliko časa je preteklo, pa se nič ni spremenilo. Špilja je ostala ista. Voda je bila še vedno kristalno čista in je dajala občutek srebra. Skočili so v vodo in plavali ko je Zarja nenadoma opazila čudne vzorce visoko na stenah, tik pod vrhom. Rekla je: "Fantje! Dvignite me da si ogledam tole. Mislim da se da iz tega izcimiti še nekaj zanimivega." Fantje so jo vprašujoče pogledali in si mislili vsak svoje, a so jo ubogali in so jo dvignili tik pod strop. Stvar je zanimala tudi Andreja. Podrobneje sta si jo ogledala in bila enotnega mišljenja, morda je zemljevid! Gal je le otožno in nezainteresirano gledal v vodo in si po tihem dejal: "Morda je zemljevid rova." V glavi se mu je posvetilo: "O MOJ BOG, MORDA JE ZEMLJEVID ROVA!!!" Najprej so ga vsi pogledali kot, da je ravnokar priletel z lune, potem pa so spoznali, da ima morda fantič prav. "Izjemen si!" mu je zaklicala Zarja. Andrej je pustil prijatelje v špilji in se je odpeljal na kopno po načrte in zemljevide njihovega zadnjega raziskovanja. Njihove sume so potrdili zemljevidi, ki so jih hranili v muzeju v stari cerkvi. Ko se je Andrej vrnil v špiljo je našel svoje prijatelje totalno zagrete za nova odkritja. Razložil jim je svojo teorijo in spoznanja iz starih načrtov. Odločili so se, da star raziskovalni duh še ni zamrl in da ga bodo na novo obudili. Po dolgi neprespani noči zaradi razburjenja, so naslednje jutro začeli ponovno raziskovati podzemlja. Najbolj zagret je bil seveda Andrej, ki je svoje znanje prvič uporabil v praksi. Klemen, Zarja in Gal so kazali neverjetne znake začudenja nad vsem novim znanjem, ki mu ni bilo videti kraja in ga je brez zadržkov kazal. Po nekaj urnem sprehajanju po podzemlju niso še nič odkrili. Gal je čez čas odkril neko rastlino, ki je poganjala kar iz stene, hotel jo je pokazati še prijateljem in je z roko nerodno in močno udaril ob steno. Stena se je nepričakovano zrušila, kamenje se je zvalilo po novem rovu v nižje ležeč kraj spodaj. Vse je ostalo tiho. Vsi so ostali s skrčenim zadkom. Zarja je prestrašeno zaklicala: "Gal si v redu?" odgovoril ji je le šepet vetra in vonj po suhem cvetju. V rovu je vladala smrtna tišina. Prekinil jo je šele Andrejev krik: "Pridite pogledat! Nov rov vodi do špilje!!!" ko se je ta zakotalil po rovu navzdol in skoraj pristal v srebrni vodi modre špilje.

To veselje ob odkritju novega podzemnega skrivališča pa je pripomoglo tudi do tega, da sta se Zarja in Andrej ponovno še močneje zblížala kot pred nekaj leti, a tokrat za vedno.

In zopet so naši prijatelji odkrili še eno skrivnost, vedno znova presenetljivega otoka. Mogoče bodo prav njihovi otroci raziskovali te skrivnosti še naprej, saj verjamemo, da jih otok skriva še kar nekaj.

Avtorice: Maja Hodak, Nina Kralj in Gaja Ključevšek